

58. 2.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER KORTENHORST.

Ingezonden 11 October 1934.

De ondergeteekende heeft de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

A.

Onder **artikel XXXI** wordt in artikel 43 der Ziektewet een nieuw tweede lid tusschengevoegd, luidende:

„Het orgaan met de uitkeering van ziekengeld belast, is bevoegd namens den verzekerde in beroep te komen tegen de mededeeling dat geen of geen verdere schadeloosstelling ingevolge de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen zal worden verleend.”

Het tweede en derde lid worden dan respectievelijk het derde en vierde lid.

Toelichting.

Ook bij het gewijzigde artikel 43 is steeds de medewerking van den verzekerde zelf noodig om beroep te kunnen instellen, hetgeen tot een omslachtige procedure aanleiding geeft. Het beteekent een vereenvoudigen, indien het orgaan der Ziektewet ten deze rechtstreeks optreedt, te meer daar de verzekerde zelf inmiddels zijn uitkeering toch geniet en dus weinig belang heeft bij het instellen van beroep.

B.

Aan **artikel XXXV** houdende een nieuw artikel 47 der Ziektewet wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„Indien een verzekerde gedurende zijn arbeidsongeschiktheid wegens ziekte vol loon krijgt doorbetaald, wordt voor de toepassing van dit artikel tachtig honderdsten van dit loon als ziekengeld beschouwd.”

Toelichting.

Indien deze bepaling niet zou worden opgenomen, zou dit tot onbillijkheden aanleiding geven ten opzichte van dengene, voor wiens rekening een verzekerde is opgenomen. In de praktijk betalen vele z.g. eigen-risico-dragers bij ziekte vol loon door.

C.

In **artikel XXXVII** wordt aan de vierde alinea, houdende een wijziging van artikel 50, sub *f*, der Ziektewet, toegevoegd:

„of wordt bemoeilijkt”.

Toelichting.

In de praktijk is het meestal onmogelijk om te bewijzen, dat door *toedoen* van den verzekerde controle niet kon plaats hebben. Toedoen veronderstelt een opzettelijke handelwijze; deze aanvulling wordt derhalve noodzakelijk geacht, omdat de verzekerde het uitoefenen van controle daadwerkelijk onmogelijk kan maken, zonder dat zijn opzet op dit onmogelijk maken behoort gericht te zijn geweest.

D.

In **artikel XXXVII** wordt na de zevende alinea, als punt *i*, in artikel 50 der Ziektewet, toegevoegd:

„*i*. indien de ziekte klaarblijkelijk door grove schuld van den verzekerde is veroorzaakt.”

Toelichting.

Na hetgeen over opzet en grove schuld in het Voorloopig Verslag is gezegd, alsmede in de Memorie van Antwoord en het mondeling overleg behoort hier weinig toelichting meer gegeven te worden.

Opgemerkt wordt, dat de grove schuld „klaarblijkelijk” moet zijn, waardoor chicanes worden uitgesloten.

E.

Onder **artikel LVIII** wordt aan artikel 75 der Ziektewet een tweede lid toegevoegd, luidende:

„Gelijke bevoegdheid, als in het eerste lid van dit artikel bedoeld, komt toe aan het Bestuur eener erkende bedrijfsvereniging.”

Toelichting.

Het is niet billijk om den Voorzitter van den Raad van Arbeid dit voorrecht wel toe te kennen en het bestuur der bedrijfsvereniging niet.

F.

Tusschen de artikelen **LXVIII** en **LXIX** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel LXVIIIa.

Artikel 105, lid 2, wordt gelezen:

„De in het vorig lid bedoelde kennisgeving moet door den werkgever respectievelijk het Bestuur der bedrijfsvereniging worden ingezonden binnen 2 maanden, nadat de opvolging is ingegaan.”

Artikel 105, lid 2, der bestaande wet wordt artikel 105, lid 3.

Toelichting.

In de praktijk geven de bepalingen van het eerste lid van artikel 105 administratieve moeilijkheden, doordat de in genoemd lid bedoelde kennisgeving inkomt, maanden, nadat de opvolging in het bedrijf is ingegaan. Meermalen is reeds door den opvolger loonopgave gedaan en voorlooptige bijdrage betaald en dan komt door inmenging van een andere bedrijfsvereniging de kennisgeving eerst binnen. Het voorgestelde amendement bedoelt deze administratieve moeilijkheid te voorkomen.

G.

In **artikel LXIX** wordt aan het derde lid van artikel 106 der Ziektewet toegevoegd:

„De Voorzitter van genoemd Scheidsgerecht is bevoegd om vóór het in behandeling nemen van een beroep, indien dit klaarblijkelijk niet gemotiveerd is ingediend, aan dengene die dit beroep instelde, mede te deelen, dat het beroep niet ontvankelijk zal worden verklaard.”

Toelichting.

Deze bepaling ware op te nemen ter voorkoming van het lichtvaardig in beroep gaan, hetgeen in de praktijk meer voorkomt dan wordt vermoed.

H.

Onder **artikel LXXII** wordt het eerste lid van artikel 114 der Ziektewet gelezen:

„Artikel 114.

De erkende bedrijfsvereniging is verplicht een reserve te vormen. Deze reserve wordt gestort in een afzonderlijk te administreeren fonds. Als reserve moet jaarlijks afgezonderd worden tenminste vijf percent van het gezamenlijk bedrag der premiën, dat in het afgelopen boekjaar is ontvangen, totdat tenminste de helft van het bedrag is bereikt, dat over de laatstverloopen drie boekjaren is uitgegeven aan uitkeeringen en kosten van beheer. Door onzen Minister worden voorschriften gegeven omtrent de belegging van de middelen van het reservefonds.”

Toelichting.

Uit administratief oogpunt verdient het aanbeveling om als jaarlijksch minimum te reserveeren bedrag te nemen vijf percent van het gezamenlijk bedrag der premiën en niet van de ge-

zamenlijke uitkeeringen. De premiën worden op hun beurt vastgesteld, naar rato van de uitkeeringen en de kosten van beheer; de premiën moeten de uitkeeringen en kosten van beheer dekken.

Het nemen van dezen enkelen grondslag, het totaal bedrag der premiën, is derhalve voor de administratie duidelijker en overzichtelijker.

I.

Onder **artikel LXXII** wordt het zevende lid van artikel 114 der Ziektewet geschrapt.

Toelichting.

De mogelijkheid om een deel der reserve aan uittreedende leden mede te geven, zal de fluctuatie onder de leden der bedrijfsverenigingen nog doen toenemen, hetgeen voor een goede constante uitvoering der Ziektewet weinig bevorderlijk is.

KORTENHORST.